

Escric

Un relat de: [joomateixaaa](#)

Intento llegir. Veig paraules però no vaig enlloc, em quedo mirant-les, sense creure-me-les. Aquestes, sense sentit, potser només avui, durant un mes o una setmana. Però no puc llegir. Paraules d'altres cors, d'altres llengües, d'altres tactes, d'altres moments; poden tenir mil i un sentits en qualsevol dels nostres dies, sempre un de diferent, però en tenen.

En dies com avui, no. Cap escrit, cap paraula incerta o tècnica, res em pot fer posar-me dins una altra història o transportar-me a un món que no és el meu, res.

I, que consti que, en cap moment nego la importància de llegir, al contrari, memoro la d'escriure.

Al pensar que qualsevol gest en un moment (in)oportú pot capgirar la vida de tantes persones em traspasa fent-ne d'oblit altres històries. I sé que no està bé, que no faig el que és correcte i puc ferir a tothom. No vull fer ni fer-me mal. Però, ho sento molt, hi ha moments que t'has de more i començar a jugar. Encara que no saps amb quines fitxes, només que perdràs. Perdre alguna cosa, i, més tard, ho perdrem tot. Tot pels records, la mentida i el futur.

Frustració. Tristesa. Desig. Por.

No sé ni com em sento jo, com puc convèncer la gent si no sé ni quin és el costat enemic ni el costat bo de tot això? Alegria d'un moment, tranquil·litat per sempre.

Ser o no ser, entre mil dilemes més de la humanitat. Avui, però, n'he pogut resoldre un.

Llegir o escriure?